

Briselē, 2017. gada 29. martā
(OR. en)

XT 20001/17

BXT 1

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	delegācijas
Temats:	Apvienotās Karalistes paziņojums saskaņā ar LES 50. pantu

Pielikumā ir pievienota Apvienotās Karalistes premjerministres 2017. gada 29. marta vēstule Eiropadomes priekšsēdētājam.

10 DOWNING STREET

LONDON SW1A 2AA

PREMJERMINISTRE

2017. gada 29. marts

[Godātais priekšdētāj, Tuska kungs!]

Pagājušā gada 23. jūnijā Apvienotās Karalistes iedzīvotāji nobalsoja par izstāšanos no Eiropas Savienības. Kā jau esmu teikusi iepriekš, šis lēmums nebija mums kā eiropiešiem kopīgo vērtību noraidīšana. Tas nebija arī mēģinājums nodarīt kaitējumu Eiropas Savienībai vai kādai no pārējām dalībvalstīm. Gluži otrādi – Apvienotā Karaliste vēlas, lai Eiropas Savienība gūtu sekmes un būtu plaukstoša. Referendums drīzāk bija balsojums – kā mēs to uzskatām – par mūsu nacionālās pašnoteikšanās atjaunošanu. Mēs izstājamies no Eiropas Savienības, bet nepametam Eiropu, un mēs vēlamies arī turpmāk būt partneri, kas pilda saistības, un sabiedrotie mūsu draugiem visā kontinentā.

Šajā mēnesī Apvienotās Karalistes Parlaments apstiprināja referendumu rezultātu, abās palātās ar skaidru un pārliecinošu vairākumu nobalsojot par Eiropas Savienības (paziņojuma par izstāšanos) likumprojektu. Parlaments 13. martā likumprojektu pieņēma, tas saņēma Viņas Majestātes Karalienes karalisko apstiprinājumu un 16. martā kļuva par Parlamenta aktu.

Tāpēc šodien es rakstu, lai īstenotu Apvienotās Karalistes iedzīvotāju demokrātisko lēmumu. Ar šo es saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 50. panta 2. punktu paziņoju Eiropadomei par Apvienotās Karalistes nodomu izstāties no Eiropas Savienības. Turklāt saskaņā ar to pašu 50. panta 2. punktu, ko piemēro ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu, ar šo es paziņoju Eiropadomei par Apvienotās Karalistes nodomu izstāties no Eiropas Atomenerģijas kopienas. Attiecīgi jāsaprot, ka šajā vēstulē minētās atsauces uz Eiropas Savienību ietver atsauci uz Eiropas Atomenerģijas kopienu.

Šajā vēstulē ir izklāstīta Viņas Majestātes valdības pieeja diskusijām, kas mums būs par Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un par dziļo un īpašo partnerību, ko mēs – kā jūsu tuvākais draugs un kaimiņš – ceram baudīt ar Eiropas Savienību pēc izstāšanās. Mēs ticam, ka šie mērķi atbilst ne tikai Apvienotās Karalistes, bet arī Eiropas Savienības un plašākas pasaules interesēm.

Gan Apvienotās Karalistes, gan Eiropas Savienības interesēs mums būtu jāizmanto turpmākais process, lai sasniegtu minētos mērķus godīgā un pareizi organizētā veidā un, cik vien iespējams, bez traucējumiem no katras puses. Mēs vēlamies panākt, lai Eiropa arī turpmāk paliek stipra un plaukstoša un ir spējīga veicināt savas vērtības, būt par vadošu spēku pasaulē un aizstāvēties pret drošības apdraudējumiem. Mēs vēlamies, lai Apvienotā Karaliste, pateicoties jaunai dziļai un īpašai partnerībai ar spēcīgu Eiropas Savienību, pilnībā sniegtu savu ieguldījumu minēto mērķu sasniegšanā. Tāpēc mēs uzskatām, ka paralēli noteikumiem par mūsu izstāšanos no Eiropas Savienības ir jāvienojas par mūsu turpmākās partnerības noteikumiem.

Valdība vēlas pieiet mūsu diskusijām ar vērienīgu mērķi, sniedzot pilsoņiem un uzņēmumiem Apvienotajā Karalistē un Eiropas Savienībā un, protams, no trešām valstīm visā pasaulē pēc iespējas lielāku noteiktību un pēc iespējas drīz.

Es vēlētos ierosināt dažus principus, kas var palīdzēt veidot mūsu turpmākās diskusijas, bet pirms tam vajadzētu jums sniegt jaunāko informāciju par procesu, ko mēs īstenosim uz vietas, Apvienotajā Karalistē.

Process Apvienotajā Karalistē

Kā to jau esmu paziņojusi, valdība ierosinās tiesību aktus, ar ko atcels Parlamenta aktu – 1972. gada Aktu par pievienošanos Eiropas Kopienām –, kas ES tiesību aktiem piešķir juridisku spēku mūsu valstī. Šie tiesību akti, kad vien tas ir praktiski un atbilstīgi, spēkā esošo Eiropas Savienības tiesību aktu kopumu ("*acquis*") būtībā pārveidos Apvienotās Karalistes tiesību aktos. Tas nozīmē, ka Apvienotās Karalistes pilsoņiem un jebkuram no Eiropas Savienības, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē, būs noteiktība. Valdība apspriedīsies par to, kā mēs veidojam un īstenojam šos tiesību aktus, un rītdien mēs publicēsim valdības ziņojumu (*White Paper*). Mēs esam iecerējuši ierosināt arī vairākus citus tiesību aktus, kuros risina konkrētus jautājumus saistībā ar mūsu izstāšanos no Eiropas Savienības, arī tāpēc, lai nodrošinātu nepārtrauktību un noteiktību, jo īpaši uzņēmumiem. Mēs, protams, turpināsim pildīt mūsu kā dalībvalsts saistības, kamēr mēs paliekam Eiropas Savienības locekle, un mūsu ierosinātie tiesību akti nestāsies spēkā līdz brīdim, kad mēs izstāsimies.

Jau no paša diskusiju sākuma un visā to gaitā sarunas mēs risināsim kā viena vienota Apvienotā Karaliste, pienācīgi ņemot vērā ikvienas Apvienotās Karalistes tautas un ikviena tās reģiona specifiskās intereses. Kas attiecas uz pilnvaru atdošanu atpakaļ Apvienotajai Karalistei, mēs pilnā mērā konsultēsimies par to, kuras pilnvaras būtu uzticamas Vestminsterai un kuras būtu nododamas Skotijai, Velsai un Ziemeļīrijai. Tomēr valdība katrā ziņā sagaida, ka šā procesa rezultātā ievērojami pieaugs katras decentralizētās administrācijas lēmumu pieņemšanas pilnvaras.

Apvienotās Karalistes un Eiropas Savienības sarunas

Apvienotā Karaliste vēlas ar Eiropas Savienību vienoties par dziļu un īpašu partnerību, kas ietvertu sadarbību gan ekonomikas, gan drošības jomā. Mēs uzskatām, ka tādēļ ir vienlaikus jāvienojas gan par noteikumiem, kas attiecas uz mūsu izstāšanos no ES, gan par mūsu nākotnes partnerības noteikumiem.

Ja tomēr mēs izstāsimies no Eiropas Savienības, par līgumu nevienojušies, standarta risinājums paredz, ka mūsu tirdzniecību regulēs Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumi. Drošības jomā nespēja vienoties par līgumu nozīmētu to, ka vājinātos mūsu sadarbība noziedzības un terorisma apkarošanā. Ja situācija izvērtīsies šādi, gan Apvienotā Karaliste, gan Eiropas Savienība, protams, tiks galā ar pārmaiņām, tomēr tas nav iznākums, pēc kura kādai no pusēm būtu jātiecas. Tāpēc mums ir nopietni jāstrādā pie tā, lai šādu iznākumu nepieļautu.

Tieši šo iemeslu dēļ mēs vēlamies, lai būtu iespējams vienoties par dziļu un īpašu partnerību, kas ietvertu sadarbību gan ekonomikas, gan drošības jomā, taču mēs tāpat gribam dot savu artavu tajā, lai Eiropa arī turpmāk paliktu stipra un plaukstoša un spētu būt par vadošu spēku pasaulē, apliecinot savas vērtības un aizstāvoties pret drošības apdraudējumiem. Un mēs vēlamies, lai Apvienotā Karaliste visā pilnībā piedalītos šādas mūsu kontinenta nākotnes īstenošanā.

Ierosinājums diskusiju principiem

Domājot par mūsu drīzumā gaidāmajām diskusijām, es vēlos ierosināt dažus principus, par kuriem mēs varētu vienoties. Tādējādi mēs sekmētu to, ka šis process norit pēc iespējas raiti un sekmīgi.

- i. **Savstarpējās attiecības mums būtu jāveido konstruktīvi un cieņpilni, lojālas sadarbības gaisotnē.** Kopš kļuva par Apvienotās Karalistes premjerministri, esmu vērīgi ieklausījies jūsos, mani kolēģi, ES valdību vadītāji un Eiropas Komisijas un Parlamenta priekšsēdētāji. Tāpēc Apvienotā Karaliste netiecas pēc dalības vienotajā tirgū: mēs saprotam un respektējam jūsu nostāju, ka četras brīvības un vienotais tirgus nav dalāmi un ka nav iespējams "nosmelt krējumu". Mēs arī saprotam, ka Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES izraisīs sekas: mēs zinām, ka vairs nevarēsim iespaidot noteikumus, kuri ietekmē Eiropas ekonomiku. Mēs zinām arī to, ka Apvienotās Karalistes uzņēmumiem, tirgojoties Eiropas Savienībā, būs jāpieskaņojas noteikumiem, par kuriem būs vienojušās iestādes, kuru darbā mēs vairs nepiedalīsimies – tieši tāpat, kā to Apvienotās Karalistes uzņēmumi dara citos aizjūras tirgos.
- ii. **Mūsu pilsoņiem vienmēr jābūt pirmajā vietā.** Gaidāmās diskusijas nenoliedzami ir sarežģītas, tomēr būtu jāatceras, ka mūsu sarunu centrālais jautājums ir visu mūsu pilsoņu intereses. Tā, piemēram, Apvienotajā Karalistē dzīvo daudzi ES paliekošo dalībvalstu pilsoņi un daudzi Apvienotās Karalistes pilsoņi dzīvo citur Eiropas Savienībā, un mums būtu jācenšas panākt agrīnu vienošanos par viņu tiesībām.
- iii. **Mums būtu jācenšas vienoties par visaptverošu līgumu.** Mēs vēlamies, lai Apvienotā Karaliste un Eiropas Savienība vienojas par dziļu un īpašu partnerību, kas ietvertu sadarbību gan ekonomikas, gan drošības jomā. Mums būs jāapspiež, kā taisnīgi vienoties par Apvienotās Karalistes kā dalībvalsts, kura izstājas, tiesībām un pienākumiem – saskaņā ar likumiem un Apvienotās Karalistes un ES turpmākās partnerības gaisotnē. Taču mēs uzskatām, ka vienlaikus ir jāpanāk vienošanās gan par noteikumiem, kas attiecas uz mūsu izstāšanos no ES, gan par mūsu nākotnes partnerības noteikumiem.
- iv. **Mums būtu jāstrādā kopā, lai mazinātu traucējumus un nodrošinātu cik vien iespējams lielu noteiktību.** Ieguldītāji, uzņēmumi un pilsoņi gan Apvienotajā Karalistē, gan 27 ES paliekošajās dalībvalstīs – un no trešām valstīm visā pasaulē – vēlas, lai viņi spētu plānot. Lai, izbeidzot mūsu pašreizējās attiecības un veidojot turpmāko partnerību, izvairītos no krasām pārmaiņām, iedzīvotāji un uzņēmumi gan Apvienotajā Karalistē, gan Eiropas Savienībā būtu ieguvēji, ja tiktu noteikti īstenošanas laikposmi, kas viņiem dotu iespēju mierīgi un plūstoši pielāgoties jaunai kārtībai. Ja mēs par šo principu vienotos jau procesa sākumposmā, abas puses varētu sekmīgāk mazināt liekus traucējumus.

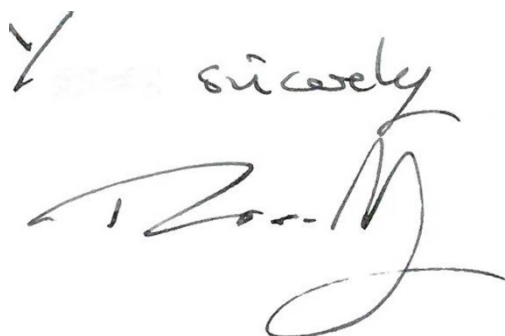
- v. **Mums īpaši jāvelta uzmanība Apvienotās Karalistes unikālajām attiecībām ar Īrijas Republiku un jāņem vērā miera procesa Ziemeļīrijā nozīmīgums.** Īrijas Republika ir vienīgā ES dalībvalsts, kurai ir sauszemes robeža ar Apvienoto Karalisti. Mēs negribam pieļaut atgriešanos pie "stingras" robežas starp abām valstīm, lai varētu saglabāt mūsu kopējo ceļošanas telpu un nodrošināt to, lai Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES nekaitētu Īrijas Republikai. Turklāt mums ir īpaša atbildība par to, lai nodrošinātu, ka netiek darīts nekas, kas apdraudētu miera procesu Ziemeļīrijā, un lai turpinātos Belfāstas nolīguma izpilde.
- vi. **Cik vien drīz iespējams, mums būtu jāuzsāk tehniskas sarunas par konkrētām politikas jomām, taču lielākie izaicinājumi būtu jānosaka par prioritāti.** Viena no pirmajām prioritātēm, protams, būs vienošanās par augsta līmeņa pieeju attiecībā uz jautājumiem, kas izriet no mūsu izstāšanās. Taču mēs ierosinām arī vērienīgu un tālejošu brīvās tirdzniecības nolīgumu starp Apvienoto Karalisti un Eiropas Savienību. Tam vajadzētu būt ar plašāku tvērumu un vērienīgākam nekā jebkuram šādam līdzšinējam nolīgumam – tā, lai tas aptvertu tādas nozares kā, piemēram, finanšu pakalpojumi un tīkla nozares, kas ir izšķiroši svarīgas mūsu savstarpēji saistītajām ekonomikām. Tam būs vajadzīgas detalizētas tehniskas sarunas, bet – tā kā Apvienotā Karaliste patlaban ir ES dalībvalsts – abu pušu tiesiskais regulējums un standarti jau ir savstarpēji atbilstīgi. Tāpēc par prioritāti būtu jānosaka tas, kā mēs turpmāk attīstīsim savu tiesisko regulējumu, lai saglabātu godīgu un atvērtu tirdzniecības vidi, un tas, kā risināsim domstarpības. Kas attiecas uz mūsu partnerības – kā ekonomikas, tā arī drošības jomā – tvērumu, manas amatpersonas nāks klajā ar detalizētiem priekšlikumiem dziļai, plašai un dinamiskai sadarbībai.
- vii. **Mums būtu jāturpina strādāt kopā, lai virzītu un aizsargātu mūsu kopējās Eiropas vērtības.** Pasaulei šobrīd, iespējams, vairāk nekā jebkad agrāk ir vajadzīgas liberālas un demokrātiskas Eiropas vērtības. Mēs vēlamies līdzdarboties, lai nodrošinātu to, ka Eiropa arī turpmāk paliek stipra un plaukstoša un spēj būt par vadošu spēku pasaulē, apliecinot savas vērtības un aizstāvoties pret drošības apdraudējumiem.

Mums izvirzītais uzdevums

Kā jau esmu teikusi, Apvienotās Karalistes valdība vēlas vienoties par dziļu un īpašu partnerību starp Apvienoto Karalisti un Eiropas Savienību, kas ietvertu sadarbību gan ekonomikas, gan drošības jomā. Laikā, kad globālās tirdzniecības izaugsme palēninās un ir pazīmes, kas liecina, ka daudzviet pasaulē pieaug protekcionisma tendences, Eiropas pienākums ir iestāties par brīvo tirdzniecību visu mūsu pilsoņu interesēs. Tāpat arī Eiropas drošība šodien ir trauslāka nekā jebkad agrāk kopš Aukstā kara beigām. Vājināt mūsu sadarbību mūsu pilsoņu pārticībai un aizsardzībai būtu kļūda, kas maksātu dārgi. Apvienotās Karalistes mērķi mūsu turpmākajai partnerībai joprojām ir tie paši, ko minēju savā *Lancaster House* uzrunā 17. janvārī un kas pēc tam izklāstīti 2. februārī publiskotajā valdības ziņojumā (*White Paper*).

Mēs atzīstam, ka panākt šādu visaptverošu vienošanos divu gadu laikā – ar Līgumu noteiktajā izstāšanās sarunu termiņā – būs izaicinājums. Taču mēs uzskatām, ka vienlaikus ir jāpanāk vienošanās gan par noteikumiem, kas attiecas uz mūsu izstāšanos no ES, gan par mūsu nākotnes partnerības noteikumiem. Mums ir unikāli priekšnoteikumi šo diskusiju uzsākšanai – cieši saskaņots tiesiskais regulējums, savstarpēja uzticēšanās mūsu iestādēm un vairākas desmitgades ilgas sadarbības gars. Šie iemesli un tas, ka turpmākā partnerība starp Apvienoto Karalisti un Eiropas Savienību ir tik ļoti svarīga abām pusēm, sniedz man pārliecību, ka vienošanos var panākt Līgumā noteiktajā laikā.

Mums izvirzītais uzdevums ir ļoti apjomīgs, taču tam vajadzētu būt paveicamam. Galu galā, Eiropas Savienības iestādes un līderi ir spējuši kara postītu kontinentu apvienot miermīlīgu nāciju savienībā un atbalstījuši pāreju no diktatūras uz demokrātiskām iekārtām. Es zinu, ka kopā mēs spējam panākt vienošanos par Apvienotās Karalistes kā dalībvalsts, kura izstājas, tiesībām un pienākumiem un vienlaikus izveidot dziļu un īpašu partnerību, kas veicinās mūsu kontinenta labklājību, drošību un ietekmi pasaulē.

Viņa Ekselencei Donaldam Tuska kungam